

Wat niet weet, niet deert? Waarom mijn verzet tegen het CETA verdrag (vervolg)

Ik steun het verzet tegen het CETA-verdrag zoals jullie wellicht al weten. Diegenen die het lezen en kennis hebben van buitenlandse handel en verdragen weten dat dit goed fout zit. Vrijwel alle mensen die verontwaardigd zich als voorstander van het verdrag uitspraken, hadden het verdrag niet eens gelezen, gingen blind voort op de adviezen van de Vlaamse politici die het verdrag evenmin hadden gelezen.

(nogmaals de link naar de (Engelse !) tekst (1598 blz) van het verdrag zoals die aanvankelijk voorlag http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2014/september/tradoc_152806.pdf)

Niemand testte elkaars kennis, er vond geen debat plaats, er mochten geen kritische afwijzende meningen, dat was zelfs onwenselijk, journalisten deden hun huiswerk niet, en er een volgde een verontwaardigings-kuddegedrag.

Alhoewel het voor de EUSSR onwenselijk was dat wij hierover onze mening konden uitdrukken, lijkt de geest uit de fles, dank zij Magnette.

Nee, ik ben niet plotsklaps links geworden, ik ben nog steeds voor vrijhandel, maar dit kan ook zonder zulke monster en knevelverdragen, zo bewees de geschiedenis en de handel die wij al sinds mijn mensenheugenis hebben met Canada, zonder zulke verdrag.

Ik ben nog steeds Flamingant, nog steeds voor onafhankelijkheid van Vlaanderen. Maar dat wil niet zeggen dat ik tegen Walen ben en tegen mensen met goede ideeën en goed gedrag en tegen intelligentie.

Het is mij steeds duidelijker geworden dat haast niemand, eigenlijk niemand, van de politici die dit verdrag willen goedkeuren, dit ooit heeft gelezen.

1600 bladzijden van zulke lectuur in ambtenarees verslindt en leert men niet in een week. Ook De Gucht niet.

Zie je die man zich weken bezig houden met het lezen van die tekst? Zelfs in stukjes? Nee, daar houden EUSSR-commissarissen en parlementsleden zich niet mee bezig. Dat mag blijken wanneer specifieke vragen over dit verdrag worden en zouden worden gesteld.

Wie wel weet wat er in staat, zijn de schrijvers van dit document: de multinationals, de diplomaten en ambtenaren, die niemand kent of zag en nooit zijn verkozen en die nooit ergens verantwoording voor zullen moeten afleggen. Politici evenmin wat dat betreft. Hen treft nooit enige persoonlijke aansprakelijkheid, ook al hebben hun beslissingen zware consequenties op financieel, economisch en sociaal gebied.

Voor de meeste mensen blijken slogans als, "het is goed voor de economie en zal jobs creëren , want anders...." voldoende om elke politicus te geloven en elk verdrag dan maar te laten ondertekenen.

Iedereen moet leren zich maar eens wat meer met politiek bezig te houden, en na te gaan wat er met meer dan 80% van hun inkomen gebeurt, en wie er wat, waarom en hoe beslist.

(Dat ik onderstaande blogtekst deel betekent niet dat ik het eens ben met alles wat deze auteur in het verleden schreef. Ik ken zijn achtergrond, motieven, standpunten en andere teksten immers niet, maar misschien komt dat nog)

***Waarom ik tegen Ceta ben. Je suis Paul.
Brief aan Paul Magnette.***

*Wim
Backx. <http://wimbackx.blogspot.be/2016/10/waarom-ik-tegen-ceta-ben-je-suis-paul.html>*

Beste Paul,

De voorbije dagen kreeg u heel wat stront over u heen. Vergeef mij deze woorden. Ik ben netjes opgevoed. Toch doen de verschillende kritieken en opinies, geschreven naar aanleiding van uw weigering het CETA handelsverdrag te ondertekenen, mij tot dit weinig fraaie besluit komen. U kreeg emmers stront over u heen. Shit, zoals ook wel eens gezegd wordt. Of merde, dat wordt ook wel eens gebruikt. Bovendien deed u een vrouw huilen. Dat u het lef hebt een handelsverdrag te blokkeren, tot daar aan toe. Dat u een vrouw in huilen doet uitbarsten, dat is dan weer een stap te ver. Uw imago van perfecte gentleman werd aan flarden gescheurd. Bijna iedereen is het er over eens. Paul Magnette is een stoute jongen. Stoute jongens horen in de hoek te staan. Handen op het hoofd. Als teken van overgave en boetedoening.

Voor mij hoeft u niet in de hoek te staan. Integendeel. U verdient een podium. U verdient een lauwerkrans. Want u doet datgene, dat al die anderen hebben nagelaten. U doet datgene wat van u gevraagd en verwacht werd. U onderwierp het handelsverdrag aan een kritisch onderzoek alvorens uw handtekening te plaatsen. Dat onderzoek bracht een aantal tekortkomingen aan het licht. Fouten in de constructie, die ook door anderen reeds werden geopperd. Want u staat helemaal niet alleen. Andere stemmen hadden ook al kritische bemerkingen laten horen.

Grootste struikelblok is de [arbitrageprocedure](#). Buitenlandse ondernemingen kunnen overheden voor een zakenrechtbank brengen als zij van oordeel zijn dat hun investeringen door overheidsbeleid in gevaar komen. Vraagtekens kunnen geplaatst worden bij het democratische karakter van deze maatregel. De vraag kan immers gesteld worden of een overheid mag of moet toelaten dat zij in haar beleid kan overruled worden door een onderneming. Voorstanders van CETA beweren dat het wel niet zo een vaart zal lopen. Toch bewijzen voorbeelden uit een recent verleden het tegendeel. In 2012 werd in Australië het uniforme neutrale sigarettenpakje zonder logo ingevoerd. Philip Morris gebruikte het arbitragemechanisme uit het

vrijhandelsakkoord tussen Hongkong en Australië als juridische basis om de regering van Australië aan te klagen. Een ander voorbeeld is dat van Keystone XL in de Verenigde Staten. Toen president Obama een streep trok door de oliepijplijn, trok het bedrijf Transcanada naar een tribunaal om de Amerikaanse staat aan te klagen. Een schadeclaim van 15 miljard dollar bedreigt de Amerikaanse regering. Nog een ander voorbeeld. In Duitsland ontving de stad Hamburg een schadeclaim vanwege het energiebedrijf Vattenfall omdat zij haar plan voor de bouw van een kolencentrale bedreigd zag door aangescherpte milieuregels.

Bovenstaande voorbeelden moeten aantonen dat sociale, ecologische en duurzame maatregelen in het gevoerde overheidsbeleid kunnen gedwarsboemd en beïnvloed worden door investeerders. Noodzakelijke maatregelen kunnen op die manier gestopt of aangepast worden.

Beste Paul, uw verzet tegen de arbitrageprocedure is volledig terecht. Omdat blijkt dat een dergelijke maatregel helemaal niet nodig is. In een gelijkaardig, recent akkoord tussen de EU en Zuid-Korea werd een dergelijke maatregel niet voorzien. Ondanks de afwezigheid van een dergelijke clause, wordt deze handelsovereenkomst door Europese beleidsmakers geprezen als één van de meest ambitieuze.

Bovendien beschikken buitenlandse investeerders al over een groot arsenaal aan mogelijke rechtsmiddelen. Zij kunnen een procedure opstarten bij de Wereldhandelsorganisatie. Zij kunnen de nationale juridische middelen uitputten. Bovendien kunnen zij politieke risico's verzekeren bij private verzekeraars. U ziet, voor de buitenlandse investeerders zijn er voldoende, bestaande alternatieven.

Bij alles wat de commerciële liberalisering ten goede komt of moet komen, merken wij in dit handelsakkoord vele wettelijke afdwingbare clauses. Een grote vaagheid merken wij op het vlak van milieuregels of sociale normen. Enkel staat aangegeven dat het recht om te reguleren niet in gevaar komt voor overheden. Maar we weten allemaal wat een dergelijk recht inhoudt. Overheden worden door multinationals tegen

elkaar uitgespeeld. Overheden beseffen dat een te strikt ingrijpen henzelf uit de markt zal prijzen. Een run to the bottom dreigt.

Uw weigering het handelsverdrag te ondertekenen zou zijn oorsprong vinden in partijpolitieke overwegingen. U zou de hete adem van het Waalse PVDA in uw nek voelen. Daarom zou u deze grote sprong voorwaarts plaatsen. Met uw oppositie tegen de politieke mantra (jobs, jobs, jobs) van de huidige regering zou u aan geloofwaardigheid willen winnen bij het Waalse kiezerspubliek.

Ik wil u zeggen dat ik bovenstaande karikatuur niet onderschrijf. Voorstanders beweren dat het handelsverdrag jobs zou creëren. Dat het economische groei zou creëren. Het zou volgens diezelfde voorstanders inderdaad een juiste plaats hebben in de zoektocht naar jobs, jobs, jobs. U betwist dat. Terecht. Een [studie](#), geschreven door Pierre Kohler en Servaas Storm, zou aantonen dat CETA tot een banenverlies van 240.000 arbeidsplaatsen zou leiden. De studie bevestigt dat de economische groei eerder beperkt is en zelfs zonder dat verdrag zou kunnen gerealiseerd worden. Bovendien bewijst de studie dat ook de fiscale inkomsten zouden teruglopen. Kort samengevat kan gesteld worden dat deze studie geen rooskleurig beeld schetst van dit handelsverdrag. Minder banen, minder macht voor de werknemers en minder welvaart, dat is de harde conclusie van deze studie.

Vrijheid van handel mag. Onder toezicht van de overheid. Met een optimale bescherming van mens en milieu. Niet summier en al te beknopt uitgeschreven. Wel uitgebreid en goed gedocumenteerd. Niet vrij interpreteerbaar. Wel wettelijk verankerd. Enkel onder die voorwaarden wil ik akkoord gaan. Als dat niet kan gegarandeerd worden, dan hoop ik dat u voet bij stuk houdt. In dat geval wens ik u volharding. Maar bovenal wens ik u succes. Veel succes.

Beste Paul, ik wil u danken om die weinig benijdenswaardige rol van luis in de pels op u te nemen. Om tegen de stroom in te gaan. Om te pleiten voor openheid, eerlijkheid en rechtvaardigheid.

Met vriendelijke groeten.

Opmerking:

Ook altijd leuk om weer te zien: [Karel De Gucht over TTIP](#) (in hoeverre is dit door te trekken naar CETA?).

